

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2166/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиља малолетне АА и малолетне ББ, обе из ..., чији је законски заступник мајка, ВВ из ..., а које заступа пуномоћник Горан Бранковић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Срећко Митрић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 686/19 од 12.12.2019. године, у седници одржаној 27.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 686/19 од 12.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П2 275/19 од 03.10.2019. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да доприноси издржавању малолетне АА у висини од 8.000,00 динара месечно, а малолетне ББ 7.000,00 динара месечно, почев од 20.08.2019. године па убудуће док ова обавеза по закону траје и то уплатом законском заступнику малолетне деце – ВВ, сваког 1-ог до 5-ог у месецу за текући месец, с тим што ће доспеле рате платити одједном са припадајућом законском каматом од падања у доцњу до исплате, док је одбијен, као неоснован, тужбени захтев малолетне ББ преко досуђеног износа до тражених 8.000,00 динара месечно са законском каматом на доспела потраживања. Ставом другим изреке констатовано је да се овом пресудом мења пресуда Основног суда у Ваљеву П2 319/16 од 17.03.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљама накнади трошкове поступка од 31.500,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 686/19 од 12.12.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

2.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се она може изјавити, применом члана 407. став 1. ЗПП.

Према чињеничном стању на ком је заснована побијана одлука, тужиље АА и ББ су заједничка деца туженог и ВВ, која самостално врши родитељско право над оба малолетна детета. Правноснажном судском одлуком, донетом 17.03.2017. године, тужени је обавезан да доприноси издржавању малолетне АА у висини од 6.000,00 динара, која је рођена године и у време претходног пресуђења била ученица другог разреда, а малолетне ББ у висини од 5.000,00 динара, која је рођена године и у време претходног пресуђења била у предшколском узрасту. Малолетна АА је сада ученица петог, а малолетна ББ ученица трећег разреда основне школе. Оба детета имају и ваннаставне активности (школа одбојке и ликовна сенкција), а по потреби похађају и приватне часове математике и страног језика. Њихова законска заступница поред ових има и трошкове везане за рекреативну наставу и екскурзију деце. Узимајући у обзир ове трошкове (чија висина је ближе одређена нижестепеним одлукама), као и трошкове неопходне за исхрану, за набавку одеће, обуће, средстава за хигијену, као и за редовне школске потребе, судови су утврдили да је за подмирење неопходних месечних потреба малолетне АА неопходно 26.000,00 динара месечно, а малолетне ББ 24.000,00 динара месечно. Малолетна деца и даље живе са мајком ВВ, која је запослена у ... у ..., као ... и остварује месечну зараду од око 35.000,00 динара месечно и не остварује права из социјалне заштите. Живе у изнајмљеном стану, за који ВВ месечно плаћа око 70 евра, док за комуналне услуге плаћа 5.000,00 динара. У грејној сезони ови трошкови износе 3-4.000,00 динара више, јер се греју делимично на струју а делимично на дрва, за која у грејној сезони издваја око 24.000,00 динара. Судови су утврдили и да су тужиље у септембру 2019. године добиле по 3.000,00 динара помоћи за набавку школског прибора, а у периоду од 2016. и током 2017. године, укупно четири пута су примиле једнократну новчану помоћ, која заједно износи 35.000,00 динара. Тужени је запосле као службеник у ... и остварује месечну зараду од око 32.500,00 динара, од чега 20.500,00 динара даје на име издржавања деце по судским одлукама (за тужиље и за децу из претходног брака). Живи у наслеђеној кући у селу ..., а поседује и земљу (њиве) у површини од 1,2 ха коју не обрађује и не даје је у закуп – најам. Болује од дијабетеса типа 2 и полинеуропатије, а прима терапију за дијабетес и висок притисак.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно нижестепени судови налазе да је дошло до промене околности које изискују промену одлуке о висини издржавања малолетне деце, у смислу члана 164. Породичног закона („Сл.гласник РС“ бр.18/05), имајући у виду период који је протекао од доношења претходне правноснажне судске

3.

одлуке којом је одлучено о висини издржавања, у ком (периоду) је дошло до промене развојних и образовних потреба и обавеза деце, а што је довело и до повећања новчаних средстава неопходних за њихово задовољење, па су адекватном применом члана 160. став 1. Закона, судови утврдили потребе деце и правилно одредили висину обавезе туженог, да доприноси њиховом издржавању у досуђеним износима, узимајући у обзир да је у могућности да оствари и додатни приход обрађивањем или давањем у закуп пољопривредног земљишта на коме је власник.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао виду наводе којима тужилац указује да има одређена ограничења за рад због констатованих здравствених проблема, па налази да су исти без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари. Наиме, поред тога што тужилац додатна средства може обезбедити давањем у закуп пољопривредног земљишта, како то судови основано закључују, чињеница да тужилац има одређене здравствене проблеме (болести), без ближег одређења које врсте физичких ограничења он има, не значи да не сме да обавља било какве физичке послове или да на свом пољопривредном домаћинству не сме да обавља лакше послове који не изискују посебан физички напор (гајење живине, ситне стоке исл), на који начин би могао да обезбеди додатна новчана средства или бар одређене прехранбене намирнице за сопствене потребе. При том, ни у судском, ни у вансудском поступку (пред надлежним органом) није утврђена његова неспособност за рад, па имајући ово у виду као и да, применом члана 75. Породичног закона, деца имају право на издржавање од оба родитеља, судови основано налазе да ова околност тужиоца не може ослободити обавезе да доприноси издржавању тужила.

Врхови касациони суд налази да је приликом одлучивања о висини обавезе туженог, правилно цењена и околност да он има и децу из претходног брака за коју такође има обавезу издржавања, с обзиром да би у супротном његова обавеза морала бити виша, имајући у виду утврђене месечне потребе малолетне деце – овде тужила, као поверилаца издржавања.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић